

Torsdag den 23. maj 2013

P7_TA(2013)0224

Inddrivelse af aktiver til lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om inddrivelse af aktiver til lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår (2013/2612(RSP))

(2016/C 055/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om lande, der er berørt af det arabiske forår, og om Middelhavsunionen, navnlig beslutning af 14. marts 2013 om situationen i Egypten ⁽¹⁾ og beslutning af 10. maj 2012 om handel som middel til forandring: EU's handels- og investeringsstrategi for det sydlige Middelhavsområde efter de arabiske forårsrevolutioner ⁽²⁾,
- der henviser til henstilling af 12. april 2013 fra Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionens udvalg for politiske anliggender, sikkerhed og menneskerettigheder,
- der henviser til Rådets nye forordning af 26. november 2012 om vedtagelse af nye lovrammer for at lette inddrivelse af aktiver i Egypten og Tunesien;
- der henviser til konklusionerne fra medformændene for Taskforcen EU-Tunesien og EU-Egypten af hhv. 28.—29. september 2011 og 14. november 2012, især afsnittene vedrørende inddrivelse af aktiver,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 af 4. februar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien og til Rådets forordning (EU) nr. 1100/2012 om ændring heraf,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten og til Rådets forordning (EU) nr. 1099/2012 om ændring heraf,
- der henviser til Rådets afgørelse 2011/137/FUSP af 28. februar 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen og Rådets afgørelse 2011/625/FUSP og 2011/178/FUSP om ændring heraf, til Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 af 2. marts 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen og Rådets forordning (EU) nr. 965/2011 om ændring heraf og til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 364/2013 og (EU) nr. 50/2013 om gennemførelse af artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen,
- der henviser til de eksisterende EU-retsakter, der skal forbedre konfiskation og inddrivelse af aktiver inden for rammerne af Rådets afgørelser 2001/500/RIA, 2003/577/RIA, 2005/212/RIA, 2006/783/RIA og 2007/845/RIA, og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. marts 2012 om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (COM(2012)0085),
- der henviser til FN-konventionen mod korruption (UNCAC) fra 2005, navnlig artikel 43 om internationalt samarbejde og kapitel V om inddrivelse af aktiver, som Egypten, Libyen og Tunesien har undertegnet, og som er ratificeret på vegne af EU ved Rådets afgørelse 2008/801/EF af 25. september 2008,
- der henviser til FN's konvention om grænseoverskridende, organiseret kriminalitet (Palermokonventionen) fra 2000,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0095.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0201.

Torsdag den 23. maj 2013

- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution 19/38 af 19. april 2012 om de negative konsekvenser, som den manglende hjemtagelse af midler af ulovlig oprindelse til oprindelseslandene har for udøvelsen af menneskerettigheder, og betydningen af at forbedre det internationale samarbejde,
 - der henviser til FN's generalsekretærs initiativ af 17. september 2007 om tilbagelevering af stjålne værdier,
 - der henviser til »Stolen Asset Recovery Initiative (StAR)« (initiativ til tilbagelevering af stjålne aktiver), som er et fælles program under Verdensbanken og FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse,
 - der henviser til handlingsplanen af 21. maj 2012 om inddrivelse af midler, som blev aftalt på G8-topmødet i Deauville med lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår, og som EU har undertegnet,
 - der henviser til Det Arabiske Forums endelige rapport af 13. september 2012 om inddrivelse af aktiver,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at indefrysning af aktiver hører under Unionens kompetenceområde, mens inddrivelse og tilbagelevering af aktiver hører under medlemsstaterne og skal gennemføres i overensstemmelse med de nationale lovgivningsmæssige bestemmelser; der henviser til, at EU spiller en afgørende rolle med hensyn til at stimulere og lette denne proces;
- B. der henviser til, at inddrivelse af aktiver til lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår, er en moralsk og retslig forpligtelse og et vigtigt politisk spørgsmål i EU's forbindelser med sine naboer mod syd; der henviser til, at inddrivelse af aktiver også har stor økonomisk betydning for de berørte naboer mod syd på grund af de muligheder, som disse aktiver — når de leveres tilbage og anvendes på åben og effektiv vis — giver for at bidrage til de pågældende landes økonomiske genopbygning; der henviser til, at inddrivelse af aktiver formidler et stærkt budskab imod straffrihed for dem, der er involveret i korruption,
- C. der henviser til, at der findes omfattende internationale lovgivningsmæssige rammer, særligt i forbindelse med FN's konvention til bekæmpelse af korruption (UNCAC) fra 2003, som pålægger de deltagende stater klare forpligtelser; der henviser til, at det i artikel 51 i UNCAC hedder, at tilbagelevering af aktiver er et grundlæggende princip i konventionen, og at de deltagende lande skal samarbejde og bistå hinanden mest muligt i så henseende;
- D. der henviser til, at den retslige proces i forbindelse med inddrivelse af aktiver er kompleks og langvarig; der henviser til, at de gældende lovkrav i de anmodede stater ikke kan omgås, og at legitime tredjeparter ikke kan berøves deres lovmæssige rettigheder i denne proces; der henviser til, at manglen på passende juridisk ekspertise og den begrænsede institutionelle kapacitet i de stater, der anmoder om inddrivelse af aktiver, udgør en stor hindring for vellykkede initiativer på dette område; der henviser til, at der ikke findes et effektivt samarbejde mellem »anmodende« og »anmodede« stater;
- E. der henviser til, at EU omgående efter de arabiske forårsrevolutioner i Egypten og Tunesien indefrøs aktiver tilhørende tidligere diktatorer, deres familier og adskillige andre personer, som var tilknyttet deres regimer; der henviser til, at der i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1970(2011) blev truffet en lignende EU-afgørelse vedrørende Libyen;
- F. der henviser til, at den nye lovgivningsmæssige ramme, der blev vedtaget den 26. november 2012, giver EU-medlemsstaterne mulighed for at frigive indefrosne aktiver til de egyptiske og tunesiske myndigheder på grundlag af retsafgørelser, der er anerkendt i EU-medlemsstater, og letter udvekslingen af oplysninger mellem EU-medlemsstater og de relevante myndigheder;
- G. der henviser til, at Taskforcen EU-Egypten og Taskforcen EU-Tunesien har understreget betydningen af tilbagelevering af ulovligt erhvervede aktiver, der stadig i dag er indefrosset i en række tredjelande; der henviser til, at arbejdsgrupperne har indvilget i at færdiggøre en køreplan, der bl.a. kan omfatte nedsættelse af en gruppe for inddrivelse af aktiver for hvert land koordineret af EU-Udenrigstjenesten;

Torsdag den 23. maj 2013

- H. der henviser til, at G8 støtter lande i den arabiske verden, som er engageret i overgangen mod »frie demokratiske og tolerante samfund« gennem Deauvillepartnerskabet fra maj 2011; der henviser til, at gruppens handlingsplan af 21. maj 2012 anerkender, at inddrivelse af aktiver i kølvandet på det arabiske forår er blevet et mere presserende fokusområde i regionen og i det internationale samfund;
- I. der henviser til, at Egypten, Libyen og Tunesien har gjort en betydelig indsats for at sikre, at aktiver, som tidligere diktatorer og deres styre har tilegnet sig, leveres tilbage til de pågældende lande, og at de til dette formål bl.a. har oprettet nationale undersøgelseskommissioner, der har til opgave at spore, identificere og inddrive sådanne aktiver, og anlagt retssager ved EU-medlemsstaternes domstole; der henviser til, at adskillige vigtige internationale aktører — herunder EU, G8-medlemmer og Schweiz — har reageret positivt på denne indsats; der imidlertid henviser til, at der hidtil kun er opnået få konkrete resultater på dette område; der henviser til, at en voksende frustration er mærkbar blandt myndighederne og civilsamfundene i de anmodende lande;
- J. der henviser til, at kommunikation spiller en afgørende rolle for bestræbelserne på at inddrive aktiver med henblik på at udbrede bedste praksis og for at skabe incitamenter ved at offentliggøre succeshistorier; der henviser til, at kommunikation kan forhindre vildledende udtalelser om mængden af aktiver, der skal inddrives;
- K. der henviser til, at inddrivelse af aktiver kan opnås gennem bilaterale retlige mekanismer og multilateralt samarbejde; der henviser til, at operationer til inddrivelse af aktiver bør lanceres både på nationalt og internationalt plan;
- L. der henviser til, at de libanesiske myndigheder i april 2013 gav tæt på 30 mio. USD, der var ulovligt deponeret i den tidligere tunesiske leders bankkonti, tilbage til de tunesiske myndigheder;
1. understreger, at tilbageleveringen af de aktiver, som tidligere diktatorer og deres regimer har tilegnet sig, til de lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår, ud over at have stor økonomisk betydning er en moralsk forpligtelse og et spørgsmål af stor politisk betydning, fordi den har store konsekvenser for genoprettelse af retfærdighed og ansvarliggørelse i demokratiets og retsstatsprincippets ånd såvel som for EU's politiske engagement og troværdighed, og at den derfor udgør et vigtigt led i Unionens partnerskab med sine sydlige naboer, navnlig for så vidt angår Egypten, Libyen og Tunesien;
2. erkender, at inddrivelse af stjålne aktiver også har en økonomisk og social betydning for lande, der er berørt af det arabiske forår, idet der er behov for midler til at hjælpe med at stabilisere økonomien og skabe arbejdspladser og vækst i alle disse lande, som står over for alvorlige økonomiske udfordringer;
3. bemærker, at de eksperter, der arbejder med at inddrive uretmæssigt tilegnede aktiver, trods de betydelige bestræbelser, der er blevet udfoldet af de egyptiske, libyske og tunesiske myndigheder, og den stærke politiske vilje fra alle sider kun har haft meget begrænset succes, hovedsagelig på grund af de talrige og komplekse bestemmelser og procedurer i de forskellige nationale retssystemer og retssystemernes stivhed, den manglende ekspertise i de lande, der er berørt af det arabiske forår, med hensyn til juridiske, finansielle og administrative procedurer i de europæiske og andre jurisdiktioner samt manglen på ressourcer i disse lande;
4. opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre en yderligere indsats for at lette tilbagebetalingen af aktiver, som tidligere regimer har tilranet sig, inden for en rimelig tidsramme til befolkningen i de lande, der er berørt af det arabiske forår; opfordrer alle medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver til at arbejde tæt sammen og udvikle deres forbindelser med de relevante myndigheder i lande, der er berørt af det arabiske forår, for at hjælpe dem med at håndtere de komplekse juridiske procedurer; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at påtage sig en proaktiv lederrolle, navnlig i koordineringen af medlemsstaternes indsats, kapacitetsopbygningen og tilskyndelsen til samarbejde blandt alle de berørte lande;
5. understreger, at inddrivelsen af aktiver udgør en væsentlig del af Unionens støtte til demokratisk overgang og økonomisk genopbygning i disse lande og kan styrke den gensidige tillid på begge sider i en ånd af partnerskab med samfund, som er en hjørnesteen i den reviderede europæiske naboskabspolitik;

Torsdag den 23. maj 2013

6. glæder sig i denne forbindelse over initiativet fra Canada, Frankrig, Tyskland, Italien, Det Forenede Kongerige, Japan, Schweiz og USA til at udarbejde en vejledning med en omfattende beskrivelse af deres nationale retssystemer med hensyn til inddrivelse af aktiver, for at lande, der anmoder om udlevering af aktiver, kan få en bedre forståelse af, hvad der er juridisk muligt, hvilken slags oplysninger der er tilgængelige, hvilken type undersøgelse der kan udføres, og hvordan de kommer videre for at opnå en effektiv inddrivelse af aktiver gennem gensidig retshjælp; opfordrer alle medlemsstaterne til at gøre det samme og til at etablere et sæt principper, der er fælles for alle EU-lande;

7. glæder sig over G8-initiativet om Deauvillepartnerskabets handlingsplan om inddrivelse af aktiver, som identificerer konkrete foranstaltninger til fremme af samarbejde, ad hoc-bistand, kapacitetsopbygningsindsats og teknisk bistand, og foreslår etablering af et regionalt samarbejdsinitiativ, det arabiske forum for inddrivelse af aktiver, til drøftelse og samarbejde om de fortsatte bestræbelser;

8. glæder sig over de nye lovrammer, der blev vedtaget af Rådet den 26. november 2012, og som letter tilbageleveringen af uretmæssigt udførte midler til Egypten og Tunesien ved at give medlemsstaterne tilladelse til at frigive indefrosne aktiver på grundlag af anerkendte retsafgørelser og ved at tilskynde til udveksling af oplysninger mellem de relevante myndigheder i dels medlemsstaterne og dels Egypten og Tunesien; understreger imidlertid, at det er nødvendigt at opnå konkrete resultater og at inddrage Libyen fuldt ud i denne proces;

9. glæder sig over det tætte samarbejde mellem EU-institutionerne og andre vigtige internationale aktører, der medvirker i forbindelse med inddrivelsen af aktiver fra Egypten, Libyen og Tunesien, især for så vidt angår StAR-initiativet vedrørende tilbagelevering af stjålne aktiver, som er et fælles initiativ under Verdensbanken og FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse; understreger, at det er vigtigt at udnytte eksisterende mekanismer både på nationalt og internationalt niveau fuldt ud, samtidig med at der vedtages den nødvendige nye lovgivning, og den eksisterende lovgivning på dette område tilpasses inden for de nationale retssystemer;

10. opfordrer Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen til at rejse spørgsmålet om inddrivelse af aktiver over for de nationale parlamenter, så parlamentarikerne fra begge sider kan overtales til aktivt at fremme juridiske foranstaltninger, der sikrer et tættere samarbejde mellem politi og involverede retlige myndigheder;

11. opfordrer til, at der omgående etableres en EU-mekanisme bestående af et team af nationale og internationale efterforskere, anklagere, jurister og andre eksperter med henblik på at give juridisk og teknisk rådgivning og bistand til lande, der er berørt af det arabiske forår og er i færd med at inddrive aktiver; anmoder om, at denne mekanisme får behørig finansiering fra det relevante finansielle instrument på området for Unionens forbindelser udadtil; understreger i forbindelse med de komplekse, følsomme og langvarige juridiske procedurer, at det er vigtigt, at denne EU-mekanisme er bæredygtig; opfordrer EU til at tage ved lære af og bygge videre på sine erfaringer i denne sag; bemærker ligeledes, at det er muligt at opnå yderligere finansiering til denne mekanisme, på et senere stadium, ved hjælp af samfinansieringsaftaler med de stater, der anmoder om tilbagelevering af aktiver;

12. opfordrer indtrængende Den Arabiske Liga til at definere, vedtage og hurtigt gennemføre samarbejdsmekanismer til inddrivelse af aktiver, og opfordrer navnlig Golfstaterne til at styrke deres samarbejde og tilbyde juridisk bistand til lande, der er berørt af det arabiske forår, i håndteringen af processen til inddrivelse af aktiver;

13. anerkender og støtter fuldt ud det bidrag, som civilsamfundsorganisationer i både de anmodende og anmodede lande yder til processen med inddrivelse af aktiver, navnlig ved at skaffe oplysninger til de relevante myndigheder, tilskynde til samarbejde mellem vigtige nationale og internationale aktører, overvåge tilbageleveringen af aktiver og sikre, at tilbageleverede aktiver anvendes på en gennemsigtig og effektiv måde i de stater, der har anmodet om tilbageleveringen;

14. bekræfter sin støtte til en demokratisk overgang i de lande, der er berørt af det arabiske forår, og lover at støtte og bistå det arabiske forårs lande med at skabe stærke og stabile demokratier, hvor retsstatsprincipperne overholdes, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder kvinders rettigheder, respekteres, og der afholdes

Torsdag den 23. maj 2013

valg i overensstemmelse med de internationale standarder; understreger, at det er af allerstørste betydning, at EU viser konkret og ægte vilje til at indgå i denne proces;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, regeringen og parlamentet i Schweiz, USA's Kongres og præsident samt til parlamentet og regeringen i Egypten, Libyen og Tunesien.

P7_TA(2013)0225

Statusrapport 2012 for Bosnien-Hercegovina

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om statusrapport 2012 for Bosnien-Hercegovina (2012/2865 (RSP))

(2016/C 055/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 19.—20. juni 2003 om Vestbalkan og bilaget hertil »Thessalonikidsordenen for Vestbalkan: hen imod europæisk integration«,
 - der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side, der blev undertegnet den 16. juni 2008 og ratificeret af alle EU-medlemsstater og Bosnien-Hercegovina,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2008/211/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for det europæiske partnerskab med Bosnien-Hercegovina og om ophævelse af afgørelse 2006/55/EF ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2011/426/FUSP af 18. juli 2011 ⁽²⁾ samt til Rådets om Bosnien-Hercegovina af 21. marts 2011, 10. oktober 2011, 5. december 2011, 25. juni 2012 og 11. december 2012,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013« (COM(2012)0600) og til statusrapport 2012 for Bosnien-Hercegovina, der blev vedtaget den 10. oktober 2012 (SWD(2012)0335),
 - der henviser til fælleserklæringen fra det 14. interparlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og Bosniens og Hercegovinas parlamentariske forsamling i Sarajevo den 29. og 30. oktober 2012,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger, navnlig beslutning af 14. marts 2012 om statusrapport for Bosnien og Hercegovina ⁽³⁾ og beslutning af 22. november 2012 om udvidelsen: politikker, kriterier og EU's strategiske interesser ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU gentagne gange har bekræftet sit støtte til medlemskab for landene i det vestlige Balkan, herunder Bosnien-Hercegovina; der henviser til, at EU stadig støtter et selvstændigt og forenet Bosnien-Hercegovina med udsigt til at blive medlem af EU; der henviser til, at udsigterne til et EU-medlemskab udgør en af de vigtigste samlende faktorer blandt landets befolkning;

⁽¹⁾ EUT L 80 af 19.3.2008, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 188 af 19.7.11, s. 30.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0085.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0453.